

?Nostàlgia de poder

Des de fa uns quants anys, sembla que a molts catalans amb responsabilitat política i amb altaveu mediàtic els ha envaït la nostàlgia. Nostàlgia per un passat que (creuen) va ser esplèndid, on el país funcionava com un rellotge i ells (o els seus mestres) eren més joves, més guapos, més forts i més valents, i comandaven amb mestria la nau.

Amb tot, la ràbia els fa buscar culpables i un dels grans responsables (segons ells mateixos) són les xarxes socials, concretament Twitter. El pobre ocellet piulaire s'ha convertit en l'ase dels cops de qui es nega a acceptar la realitat actual tot idealitzant un passat que no va existir mai. Car, acceptar que algú sense cap subvenció, amb millor currículum o amb una visió més àmplia del país i de la societat, pugui opinar i criticar-te directament, no deu ser fàcil quan mai no havia passat. Llegir opinions que qüestionen els fonaments del teu pensament no ha de ser gaire interessant per a aquell que està acostumat a predicar rere un micròfon o a través d'un teclat sense que ningú gosí aixecar el dit, malgrat que les evidències s'acumulin davant seu.

Els nostàlgics es neguen a acceptar que qualsevol governant escolti les notificacions que reben basant-se en fets o actituds mostrades. Però aplaudien i s'entusiasmaven quan quatre directors de diaris ben subvencionats posaven les línies mestres del bé i el mal; o els queia la bava quan, des d'algun despatx de la Diagonal o de la Castellana, aixecaven el dit o bé l'abaixaven segons interessos particulars i mai no explicats.

En definitiva, els nostàlgics nostrats volen que la població segueixi submisa, silent i pacient tot esperant la benedicció dels totpoderosos. I és per això que les meves mans no deixaran d'aplaudir tot aquell que vulgui donar opinió i sobretot, d'aquell que, gràcies a les xarxes socials, ha pogut tombar arguments sense necessitat de rebre cap subvenció. Usuaris com Xvec (a escala manresana) o en Gerard Furest (en l'àmbit nacional) no haurien pogut detallar tantes veritats sense l'empata de Twitter. Seguim piulant sense por i sobretot, critiquem i debatem. Aquest país no es pot permetre silenciar ningú més.